

Witte nog

KERSTBIJENKOMST 16 DECEMBER 2018.

Toos heet iedereen welkom.
Maud speelt kerstliedjes op de harp en Elle op de bugel.

Het eerst gedicht voorgedragen door Toos.

Het mooiste Brabantse kerstgedicht:
Kerstmis in den hemel

Op 17 december won Anny van der Looij uit Bergeijk in Boxmeer de
publieksprijs voor het [mooiste Brabantse kerstgedicht in dialect](#).
Ze is er zeer terecht heel blij mee en wenst iedereen hele fijne kerstda-
gen.

Rond deze teed vraog ik m'n aige wel is af
Zon ze nou in den hemel ok de verjaordag van Jezus viere
Ik zie dan in gedaachte mee Petrus vurrop
In ne lange pollonaise dur den hemel zwiere
Er schittere duuzende kleine sterrekes
En overall hange slingers van engelenhaar
Neffe de troon van God de vader, zitte in ne
Hendige stoel, Jozef en Maria dicht be mekaar
Sterrekoks maoke hemelse modder in de keuke

Witte nog

En doen extra veul krente be de rijstebrij
Ze bakke er ok goddelijk lekkere taart
Mee ne groote wolk slagroom derbij
Abdijbroeders brouwe en pruuve urst zelf
Van 't heerlijk schuimend kloosterbier
IJverige engeltjes brenge de glaoze rond
Men toost op Jezus, iedereen hi plezier
'n groot orkest zit er ok in den hemel
Want ze hebbe daor muziekante zat
Er wordt gedanst en saome gezonge
Zonne goeie hebbe wij nog nie gehad
Mer dan kekt Jezus toch efkes dur 't raomke
In de hemelpoort, naor de aarde en de mense
Waorvan de miste nie mir weete waorover 't gi
Mer die mekaar toch 'n vrolijk kerstfist wense
Hij denkt nao, dan vraogt hij aon God de vader
Wa denkte, zou ik 't beneeje nog inne keer uit gaon legge
Ach zoon zi God, bleft mer schoon in den hemel
Want as ge tegewoorig wa te vertelle het
Dan kunde de toch gewoon via facebook zegge

Anny van der Looij, Bergeijk

Witte nog

Kerstverhaal door Frans

Een Brabats kerstverhaal over Thomaske en juf Judith

Toos draagt het gedicht nostalgie voor in het Linds

Nostalgie

Es de dage korter worre,
en de naagte lang en kaaw,
wor ik altijd blij van binne, umdek van de Kerstdaag haaw.
Want vruuger begonne de Kerst vur ons,
mi no de nachtmis worstebrood eten,
en ik zal m'n leven lang, de sfeer van toen nie mer vergeten.
Ons moeder ha de toffel klaar,
en alles rook, zo est moes ruike,
mar nee, ge moet nog efkes wachte , vur da gullie iets got gebruike.
We gon uurst bidde, zin dan onze Vadder,
en loat ik ut nie merreke,
degge begint zonder gebed, ge bent verdorie gin verreke!
We han dan efkes niks te missen,
en genoten van ut samen eten,
ware de kaaw, de mis en lang zitte, al wir hillemol vergeten.
En no ut ete zonge we same,
van dieje Stille Heilige nacht,
en al die harde kinderstemmen, klonken dan zuiver en heel zacht.

Witte nog

't Waar ut eten, ut waar ut zinge,
't waar de mis , zo in de naagt,
des wor ik in dees donkere daag, nogal es oit on heb gedaagt.
En al doen we mi de Kerst,
tiggeworrig un vijf gangen diner,
't kan verdorie toch nie tippe..... on dieje Kerst van lang gelee! . .

Ria Hulsen, Sint-Oedenrode

Witte nog

Toos leest het kerstverhaal van Tonna Pas voor.

En dan het gedicht Kroamvisite

De kroamvisite

't Waar nog arig druk toen 't kiendje Jezus waar geborre
al waar ut gin femilie die kwam kroamen diejen dag.
D'r stonne vrimde kerels toen hij in z'n kribke lag
van wie er inne waar, die ha z'n eige nie geschorre.
"Drie koningen zijn wij", ha 'n ze gezeed en schonken mirre
en wierook, nou dè spul stonk zeuven uren in 't rond.
Ne gouwe rammelaar was wat het ventje prachtig vond,
al had-ie meer gehad aan werme dekentjes en klirre.
De jonge moeder waar van de bevalling aan 't bekomme
toen hil de kiet op stelten wier gezet dur nog meer volk.
Die herders zeeën allemaal: "Wa is ut toch 'ne wolk!"
Zù schon, dè hunne valse Mechel glad vergat te grommen!
Gelukkig bleef dè mansvolk nie te lang meer op visite
Ze stommelden mi hond en al de kouwe nachtlucht in.
"Nou, houdoe en bedankt", riep Jozef namens het gezin
en meepesant vergat-ie wir hoe al die mannen hietten.
Intussen nam Maria Jezus teder in heur ermen,
ze viet hem aan haar borst en sloeg haar mantel om hun heen.

Witte nog

Zù pril nog waar dit moederke, mer toch wist ze meteen
dè alles wat ze doen kon was: haar kindeke beschermen.
Ze streelde zacht z'n bolleke terwijl hij lag te drinken,
zijn handjes en zijn voetjes; dat die ver in het verschiet
genezen en op water lopen zouwen, wist ze niet
mar efkes vuulde ze d'r hart zù zwaor of ut zou zinken.
Ach, wie een kiendje vasthoudt dè nog spartelt van plezier,
zou willen dè de wirreld onderhand wa bèter wier.

Hannelly Krutwagen-Lemmens

Witte nog

in onze boom
groen als nooit tevoren
brandt één lampje niet
het valt niet op
het zit niet van voren
eigenlijk niemand die het ziet
het lampje is niet stuk of zo
het geeft gewoon geen licht
en wij...
wij laten het gebeuren
het zit toch niet in het zicht
maar ergens
in de nacht
als alle andere lichtjes doven
zien wij soms
onverwachts en haast niet te geloven
dat ene lichtje stilletjes fonkelen
warmer, mooier dan de rest
en weten wij weer
dat elk lampje
wil schijnen met de kerst

Witte nog

Afsluiting en kerst- en nieuwjaarswens door Janus de Vocht

“Voel de voldoening van het geven, ontvang de glimlach van de dank”

Kerstmis, een tijd van brandend haardvuur,
Geuren van dennentakken en van wijn,
Van herinneringen en vriendschappen,
Van heerlijk warm samenzijn.

*Onze gedachten over vrede, gezondheid en het leven
Geven we mee met de wensen voor het nieuwe jaar,
Moge het ons veel goeds geven,
Laten we goed zijn voor elkaar....!*

Fijne dagen,

